

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A döntés.

Pécs, 1899. január 9.

A provizoriumból, meg a döntésekből soha sem fogyunk ki a dicső Bánffy-uralom alatt. Mindkettő kézenfekvő bizonyítéka az államférfiúi képesség teljes hiányának, párosulva a hatalomhoz való görcsös ragaszkodással.

Semmiféle állandó alkotást létrehozni nem tudni, s mikor ennek folytán a helyzet minduntalan összezavarodik, akkor a koronához futni döntésért: ez jellemzi a saját eszmével nem bíró, de minden parancs kivételére készséges eszközül ajánlkozó szolga politikáját. Önálló politikus, vezetésre hivatott államférfi nehéz helyzetekben megalkotja magának a kibontakozás tervét s a korona elé ezzel lép, mint olyannal, a melylyel áll vagy bukik. Bánffy nem így tesz. Ő összeszedi mindenünnen a másoktól hallott eszméket s ezeket, mint az utazó vigé a maga portékáját, előterjeszti a koronának: „tessék választani! Én szállítom akármelyiket, csak nálam tessék rendelni.“

Igy tett most is. A helyzet, ugy a mint alakult, teljesen tarthatatlanná vált; kellett tehát keresni kibontakozási módokat. Vagy kompromisszumot kötni az ellenzékkel a parlament rendszeres működésének biztosítására, vagy nyugodtan kivárni a parlamenti harc kimerülését s addig folytatni a színleges alkotmányos kormányzást az exlexben, vagy a pokolba kergetni az

egész parlamentet s rálépni a nyílt abszolutizmus útjára.

Bár a szive vágya ez utóbbi felé vonzotta, Bánffy mégsem választotta egyiket sem, hanem fölszaladt Bécsbe s a korona elé terjesztette mind a hármat: tessék választani, én megcsinálom akármelyiket. Így következett be a legujabb döntés: *a korona a békés kiegyenlítés útját választotta s utasította a kormányt, hogy tanácskozásokat folytasson a parlamenti vezérekkel a béke helyreállítása végett.*

Nagyon jól tudja ugyan Bánffy, hogy ez neki sikerülni nem fog, de ez őt a legkevésbé sem fészelyezte abban, hogy a megbízatás teljesítésére vállalkozzék. Hogyne, hisz ha nem vállalkozik, akkor más közönséges államférfiú módjára le kellett volna vonnia a konzekvenciát s félreállni az utból. Ő azonban nem közönséges államférfiú, vállalkozik ő a lehetetlenre is, hogy aztán, ha vállalkozása nem sikerül, megint a korona elé állhasson s újabb döntést eszközölhessen ki uralmának meghosszabbítására.

Mert ahhoz, hogy a parlamenti békét biztosító kompromisszum létesítése Bánffynak sikerülni nem fog, semmiféle államférfiúi belátás nem szükséges, elég ennek fölismerésére a legegyszerűbb józan gondolkodás is és azért meg vagyunk róla győződve, hogy ezzel Bánffy is teljesen tisztában van.

Ugy személyi, mint tárgyi akadályai

az ilyen egyezkedésnek oly óriásiak, hogy azok előre lehetlenné teszik azoknak eredményes voltát. Tudja azt mindenki, legjobban maga Bánffy, hogy az ellenzék vele bármilyen egyezmény megkötése iránt többé szóba sem állhat, mert bármit is ígérjen, a történetek után az ellenzéknek semmi biztosítéka nincsen az iránt, hogy az az ígéret teljesítve is lesz. Még ha Fejérváry miniszter, ez a tetőtől talpig gentleman, garantálja is az ígéretek beváltását, ez sem biztosíthatja, hogy Bánffy adott szavához képest az ellenzéki harc leszerelése után tényleg visszavonul, s egy újabb szöszegés nem azt eredményezi, hogy lehetlenné lenne téve az, aki ígérteit megszegte, hanem csak azt, hogy visszavonulna az, aki jóhiszeműleg garanciát vállalt az ígéret betartása iránt. Ez pedig az ellenzéknek mitsem használna s szüksége sincsen rá.

Ez a személyi akadály minden egyezkedésnek, a melyet Bánffy báró akarna folytatni. De vannak nagy tárgyi akadályai is, s ezek a kiegyezésnek minden áron való forszírozásában állnak.

Az ellenzék, még az ellentétes elvi alapon álló függetlenségi párt is, kész a leszerelésre Bánffyn kívül minden más kormányval szemben a kiegyezés kérdésében is, de csak egy elengedhetlen feltétel alatt, s ez az, hogy a kiegyezés az 1867. XII. törvénycikk rendeletének megfelelően, vagy is Ausztria alkotmányos képviselőjének hozzájárulásával jöjjön létre, ugy, a mint

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Polgármester úr borotvája

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Tudom kevés ember van, a kit valaha polgármester borotvált volna s azért nem tartom teljesen érdektelen dolognak megírni, hogy hogyan borotvált meg engem egyszer a polgármester.

1877-ben mint a szatmári színház amorofoja, messiásnak hívtam meg Hubai Gusztáv szinigazgató által Huszt városába három vendéglőadásra, mert, mint az öreg ur maga is bevallotta, minket — már mint őt és a társulatát — az ördög sem néz meg.

A pesti vendég költséges dolog s ő erősen bizott abban, hogy kellő reklámmal, az én fellépéseim meghozzák a kívánt eredményt, szóval hoznak egy kis jövedelmet.

Én át is mentem Husztra s első fellépésemül Romeó és Julia volt hirdelve.

A vasutról leszállva első dolgom volt borbély után nézni, mert már három napja nem voltam megborotválva; ámde borbély után való kutatásaimra, legnagyobb meglepetésemre, értésemre adták, hogy Huszt városá-

ban nincs borbély; a mennyiben a lakosság túlnyomó része orthodox zsidó, a kik sohasem borotválkoznak, az igaz magyar uri ember meg hát szintén szakált növeszt s így Huszton borbély nem tud megélni s nem is emlékeznek rá még az öregek sem, hogy valaha Huszton borbély lett volna.

Délben az öreg aglegény járásbíró ural ebédelt a huszti szállodában (értsd: nagy korcsma) s előadtam neki kétségbeejtő helyzetemet, hogy nekem estére Romeót kell játszanom s nincs a ki disztelen szakállamtól megszabadítson.

— Már öcsém — szólott az öreg járásbíró — itt a maga baján csak egy ember tudna segíteni, az pedig nem más, mint a polgármester ur.

— Hogy, hogy? — kérdezém.

— Hát ugy öcsém, hogy a mi polgármesterünk, jobban mondva bírónk, azelőtt borbély volt Szatmáron, de beleunt a mesteriségébe s idevaló születésű és nagy eszű ember lévén, itt megválasztották bírónak. De ő a közönséges bírói címet nem tartotta elég méltóságosnak. Polgármesternek címezteti magát — Huszt ma még ugyan nem szabad királyi város, de egy pár száz év múlva még az lehet — hát mért ne legyen Husztnak polgármestere.

Tehát a polgármester . . . töprengtem magamban . . . s a hivatalos időben bekopogtattam a polgármester urnál, remegve, félve, az ajtó előtt helyszini szemlélet tartva a talaj keménysége felett, ha kérelmem után esetleg repülni találnék kifelé. Ki is szemeltem a cöveket, a melybe szükség esetén kapaszkodni fogok, ha merényiletem nem sikerülne. Én tehát visszatojtott lélegzettel kopogtattam a polgármester ur ajtaján s egy dörgő »szabad«-ra beléptem a hivatalos helyiségbe.

Egy óriás, egy Sámson ült az ajtóval szemben levő asztal melletti bírói székekben. Én szepegeve hajlongtam előtte, mindig az ajtó felé tekintve — de hát mit volt mit tennem, ilyen szakállai csak nem lehet Romeót eljátszani, előadtam tehát, hogy én vagyok az a nagy színész, a kit a mai cédulán vendégként hirdetnek, s hogy a polgármester ur be fogja látni, mint szakértő, hogy borzas szakállal csak nem lehet Romeót eljátszani; udvarlásom tehát oda lyukadt ki, ha lenne olyan kegyes a polgármester ur, most az egyszer megborotválni.

Nagy szünet állott be, — némán néztünk egymásra, gondolkoztunk mind a ketten. Én el voltam készülve a legrosszabbra, a kidozásra, ő — azt sejtem — azon gondolkozott, hogy hátha ez a komédiás csak csufot akar üzni belőlem.

az a magyar országgyűlésnek s az osztrák Reichsrathnak előterjesztve lett.

Arra is rávehető lenne az ellenzék, hogy a fennálló tényleges állapot fentartására a kiegyezésnek mindkét alkotmányos törvényhozásban leendő tárgyalhatása végett az 1898. I. t. c. ellenére is további, meghatározott tartamu provizoriumot engedjen, de arra nincsen eset, hogy ilyen provizoriumot keresztül engedjen annak teljes biztosítása nélkül, hogy az újabb provizorium eredménytelen lejárta esetén, minden további alkudozás és halogatás nélkül, csakis az önálló vámterület felállítása következhetik.

Ilyen garancia nélkül újabb provizoriumba nem mehet bele a függetlenségi párt az önálló vámterület elvi álláspontja folytán, de nem mehet bele a nemzeti párt sem, mert ennek a pártnak is Apponyi által precizirozott álláspontja az, hogy kiegyezést Magyarországnak csak Ausztria alkotmányos képviselőjével lehet kötni, a mi ha meghatározott időn belül nem sikerül, a törvény erejénél fogva következik a gazdasági különválás.

És Bánffy báró mindezek dacára vállalkozik olyan kompromisszum megkísérlésére, a melyben az ellenzék leszerelje küzdelmét a hatvanhetes törvény ellenére létesítendő kiegyezéssel szemben is olyképp, hogy a közösség az osztrák alkotmányos képviselőt hozzájárulása nélkül, egyoldalú intézkedéssel tartassék fenn.

Ezt a vállalkozást egyenesen rossz-hiszeműnek kell tartanunk, mert a világosan lehetetlen egyezkedés megkísérlése mögött más rejtett célzat lappang. A dolog természetéből következik ugyanis, hogy a parlamenti nyugalom helyreállítását mással, mint a küzdő ellenzékkel kötendő kompromisszum útján keresni nem lehet s mégis Bánffy báró csak a kormánypártból kirepettekkal akar tárgyalni. Természetes tehát, hogy a kilépettek békét másként nem köthetnek, mintha erre az ellenzéki pártoktól fölhatalmazást kapnak, ilyen fölhatalmazás adása pedig a Bánffy által

Azonban ugyan e pillanatban megrázta szótlanul az asztalon levő csengőt, mire egy másik Herkules, a hajdu lépett a szobába. Én már a nyakamon éreztem a Herkules vasmarkát.

Azzal a polgármester ur a Herkuleshez lépett, sugott neki valamit, a Herkules a szomszéd szobába ment és rögtön visszatért a borotváló eszközökkel.

— Régen nem borotváltam, kedves öcsém — szólott a polgármester ur — de hát ha már, mint mondja, muszáj, szívesen segíték a baján. — Azzal aztán megkezdődött az operáció — mert beillett operációnak. Megborotváltak, de úgy, mint még soha. Káprázó szemeim előtt elvonultak sorba az ég angyalai, azt hiszem, hogy simára borotvált arcbrómön keresztül egészséges szem tisztán átláthatta fogaimat. S engem felájultan vittek a színházhoz Romeót eljátszani. Ezt a borotválkozást — a polgármester ur borotváját nem felejttem el soha!

Azóta, hogy ha sorsom Szatmár felé visz s a vonat Huszt mellett elhalad, önkénytelenül elfordítom a fejemet, hogy meg ne lás-sam azt a várost, a melyben egy ember szívessege miatt én elszenvettem a Golgothát.

Peterdy Sándor.

kivánt föltételek mellett egyenesen ki van zárva.

S épen ez az, amit Bánffy báró s a mögötte leselkedő Tisza-gárda vár, mert akkor majd azzal a kijelentéssel lépnek a király elé, hogy ők komolyan akarták a békét, áldozatokra is készek voltak, mert részükről pl. a választások tisztaságának biztosítása csakugyan az öngyilkossággal határos áldozat, de az egyezés az ellenzék makacsságán hajótörést szenvedett, mert nem adta meg a kivánt fölhatalmazást az alkudozásra fölkért kilépetteknek.

Ezzel remélik aztán a koronát reá-kényszeríthetni, hogy mint egyedüli mentő-eszközhez, a nyílt abszolútizmushoz forduljon s ezzel biztosítva legyen örök hatalmuk ez árva ország fölött, mert jól tudják, hogy még az országgyűlés fölösztatása sem használna nekik, ha azt az új országgyűlés egybehívása követi, a melyből az ellenzék csak úgy nem tudnák teljesen kiirtani, a mint ez nem sikerült a Bánffy-féle 1896-iki tatárjárásnak.

No hát csak feszítsék a húrt, minél jobban feszítik, annál előbb bekövetkezik az elpattanása s rájuk visszacsapva annál biztosabban fogja őket elpuztítani a föld színéről.

*** Jagics beszámolója Dályokon és Izsépen.** Jagics József orsz. képviselő f. é. január hó 8-án tartotta beszámolóját Dályokon és Izsépen törvényhozásunk két éves működéséről és ujév óta bekövetkezett törvényen kívüli állapotokról. A községi lakosok apraja-nagyja sereglett össze. Két község faluházánál szakadatlan tetszésnyilvánításokkal kísérve képviselőjük részletes fejtegetéseit a korrupt kormányzati rendszer szülte politikai helyzetről. A beszámolás végeztével önzetlen bizalmuknak adtak kifejezést képviselőjük irányában, kérve őt, hogy tartson ki továbbra is az ország igazai védelmében előállott küzdelemben. Jagics jövő vasárnap — mint halljuk — folytatja körutját Lancsuk, Babarc, Szajk és Versend községekben a honnét szintén meghívást kapott beszámoló beszédjének megtartására.

Vármegyei közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 9.

Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága ma tartotta ez évben első évnegyedes rendes közgyűlését. A közgyűlésre szép számmal jöttek be a bizottsági tagok, a mi érthető is volt, mert választások is voltak a napirenden. Egy főszolgabírói, egy szolgabírói és egyéb állásokat kellett betölteni s bár a választások már előre is egyhangúknak ígérkeztek, azért mégis érdekes színezetük volt, mert az egyhangú választásnak is impozáns számú résztvevők jelenlétében kellett megtörténnie, mert olyan derék tisztviselőt reaktívtak, a ki egykor, a Szily-éra alatt az alispáni ellenségeskedés miatt hagyta oda főbírói állását. És ma impozánsul nyilatkozott megíranta a törvényhatóság elismerése s az egykori mellőztetésért ez impozáns elismeréssel kárpótolván, tevékenységének és jeles képzettségének a megyei közigazgatás terén ismét megnyitotta a megérdemelt teret.

A közgyűlés lefolyása különben a következő volt:

Báró Fejérváry Imre dr. főispán pont 10 órakor megjelent a zsulolásig megtelt közgyűlési teremben s üdvözlővén a bizottsági

tagokat, a közgyűlést megnyitottak nyilvánította.

Napirend előtt ki sem óhajtván felszólalni, kezdetét vette a tárgysorozat tárgyalása. Koszits Kamill dr. főjegyző felolvasta az alispán évnegyedes jelentését. A vármegye hivatalos lapjában külön is megjelent

az alispán évnegyedes jelentése

s így a bizottsági tagok eléggé megismerheték. Felolvasása a terjedelmes jelentésnek jó félórát tartott s fontosabb pontjai a következők:

Erzsébet királyné gyászos haláláról megemlékezvén a jelentés, nyomban az obstrukció ellenes határozatára tér át a decemberi rendkívüli közgyűlésnek s örömmel konstatálja, hogy a Bánffy-kormány számára megszavazott bizalom ellen benyújtott felebbezést a belügyminiszter azzal utasította vissza, hogy bizalmi és érzelmi jellegénél fogva a határozat megfelebbezése nem való s így a határozat meg sem változtatható. A gazdasági viszonyok általában jók s az előző évhez képest javulófélben voltak. Elemi károk és csapások nem történtek. A közbiztonsági viszonyok szintén kedvezők voltak; szocialista mozgalmak nem mutatkoztak. Egyletek száma volt 214. A baranyamegyei gazdasági egylet az Ótocska-féle sikkasztásra következő felfüggesztés után ismét megkezdhette működését s viszonyai rendeztetvén, sikeresen munkálkodhatik a gazdasági élet fejlesztésén.

A közegészségi viszonyok kedvezőtlenek és az előző évnegyedhez képest rosszabbak voltak, minthogy egyrészt a heveny-fertőző kórok különböző alakjai, másrészt pedig a nem ragályozó betegségek is sokkal nagyobb számmal fordulnak elő. A járványok fajulható kórok közt a roncsoló toroklob, a vörheny és az előbbi években oly gyakori, egy idő óta azonban már teljesen megszűntnek látszó hasi hagymáz igen sűrűen fordultak elő, ez utóbbi, jelesen Siklós nagyközségben, szerencsére azonban enyhe és többnyire kedvező lefolyással.

A tifusznak ujeből fölmerülésére és terjedésére kétségkívül legnagyobb befolyással voltak a rendkívüli, hosszas szárazság és légköri csapadékhiány, melynek következtében a kuttakban az élvezetre szükséges ivóvíz nemcsak mennyiségileg fogyott meg, de minőségére nézve is rosszabbra változott és ártalmas baktériumok fejlődésére és szaporodására nyújtott alkalmat.

A ragályozó betegségek elfojtása érdekében a járási főszolgabírók azonnal elrendelték a szükséges óv- és gyógyintézkedéseket mindenütt, a hol ily kórok jelentkeztek; azonban — sajnos — az óvintézkedések legeslegfontosabbja, az elkülönítés, csak nagy ritkán volt teljesen kivihető; a fertőtlenítést se lehetett úgy foganatosítani, a hogy azt valóban kellene; az óvintézkedések helyes kivitelének legeslegnagyobb akadályát azonban most is, mint eddig mindig, azon körülmény képezte, hogy a lakosságnak egy nagy része, a költségektől való félelmében, betegjeit vagy épen eltagadta, vagy pedig a kórnak oly késő időpontjában jelentette be, a midőn a ragály már számtalan más házba vagy községbe hurcoltatott el: úgy mint továbbá az is, hogy még több közegészségi kör annyi községet foglal magában, hogy azokat egy orvos ellátni nem képes, más nehány kör meg, betöltve nem lévén, az orvosi segínyt egészen nélkülözni kénytelen.

Vármegyénknek 30 közegészségi köre közül az évnegyed elején orvossal bírt 21; év évnegyed folyamán a magyarbólyi, a rácpetrei és a vörösmarhi körökben a megválasztott körorvosok állásaikat elfoglalván, a körorvosok száma fölszaporodott 24-re; az évnegyed zártakor tehát betöltetlen körorvosi állás volt még 6.

A gyógysegély mihamarább elérhetése érdekében a magyarbólyi s rácpetrei körorvosoknak, továbbá a komlóji bányorvosnak kézi gyógyszerár tarthatása engedélyeztetett.

A védhímlőoltás, mely ez évben is kizárólag állati nyirkkal fogatosított, idejében és főnnakadás nélkül fejeztetett be; különös intézkedések megtétele sehol sem vált szükségessé. Eszközöltetett pedig az 1898. évben: első oltás 7634; újraoltás 5442, összesen tehát 13,076. — Ezen oltások közül sikerült volt: 141.

A pécsvárosi közkórházban tartott szülészeti tanfolyamban történt kitanítást után sikeresen letett vizsga alapján főorvosi bábaképesítést nyert ez évnegyedben 15 községi bábajelölt. A vármegyei László-kórház október havában részletesen megvizsgáltatott, és úgy a rend és a tisztaság, mint az ápolás és gazdálkodásra nézve kifogásolni való ott nem találtatott. A kórházi bizottság szabályrendeletileg megállapított földadatainak minden tekintetben a legmondosabban felelt meg. A kórházat folytonosan eléggé keresik föl a betegek és főtartása a vármegye közönségére semmi féle terhet nem ró; minthogy minden kiadása a betegek ápolási díjaiból nyeri fedezetét.

Főlemlítendő itt még, miszerint az október hónapban Bécsben hirtelen fölmerült pestis-esetek hírére azonnal megtételet minden rendelkezés az iránt, hogy az esetleg a dunai hajók által, vagy egyéb módon vármegyénkbe behurcolható ragály elterjedést itt ne nyerhessen; továbbá hogy a mezei munkások lakviszonyainak javítása iránt a legszükségesebbnek látszó intézkedések megtételet; az egészségügyi körök célszerű beosztása tárgyában az előmunkálatok megkezdettek és hogy a hegyháti járásban is, melyben ezen intézmény mindedig megvalósítva nem volt, a halottkémi állások betöltettek.

Az állategészségügy állapota kedvezőnek mondható. Ugyanis a múlt évnegyed folyamán fellépett sertésvész 6 községben, megszűnt 15 községben; sertésorbánc fellépett 7 községben megszűnt 9 községben; veszettség fellépett 16 községben, megszűnt 22 községben; lépfene fellépett 3 községben, megszűnt 2 községben; takonykór fellépett 1 községben, megszűnt 1 községben. Hólyagos kiütés, ragadós száj- és körömfájás és rühkór a múlt évnegyedben nem lépett fel.

A közigazgatási ügyforgalom állandóan nagy volt s a múlt évben csupán az alispáni ügydarabok száma az előző évhez képest 4464-el emelkedett. A pénztári állapot az év végével a következő volt: kötvényekben 2.403,138 frt 86 krajcár; készpénzben 57347 frt 11²/₈ krajcár; összesen tehát 2.470,485 frt 97²/₈ krajcár. A vármegye monografiája befejeztetett s a vármegye részére 500 példány készítettet.

Az orsz. képv. választók 1899. évi névjegyzékei a közp. választmány múlt negyedévben tartott ülésében végleg összeállítván, a választók száma kerületenként következő: szalántai vál. kerületben 3630, siklósi választó kerületben 3090, dárdai vál. kerületben 3492, mohácsi vál. kerületben 3104, sádi vál. kerületben 3665, pécsvaradi vál. kerületben 2130, szentlőrinci vál. kerületben 3964, összesen 23.075.

A drávavölgyi tervezett h. é. vasutra nézve az érdekeltek meghallgatása iránt hozott közgyűlési határozat főlebbezés folytán jóváhagyatott s végül a kereskedelemügyi miniszter Villánytól D.-Miholjácig vezetendő h. é. vasutra nézve előmunkálati engedélyt adott ki.

Az alispán évnegyedes jelentése után következett a hegyháti járási főszolgabírói és szolgabírói, továbbá a másod árvaszéki jegyzői, úgy a IV-ik aljegyzői állásoknak

választás

utján való betöltése. A főispán a kijelölt bizottságba meghívta Német Lipót, Hinka László és Krasznay Jenő dr. bizottsági tagokat; az alispán előterjesztésére pedig a közgyűlés Brázag Kálmánt, Benkő Gyulát és Stajevits Jánost küldte ki a kijelölt bizottságba.

A kijelölés épen öt perc híján félóraig tartott s az erre következő választás egyhangu

volt, nem lévén egy-egy állásra egy pályázónál több. Megválasztottak pedig:

Máthé Ödön hegyháti járási főszolgabíróvá; Rapun Aladár szolgabíróvá és Orbán Márton IV-ik aljegyzővé.

A másodárvaszéki jegyzői állásra a kijelölt bizottság nem jelölt senkit s így ez állás betöltése a jövő közgyűlésre maradt.

Következtek a kormányrendeletek. A földmivelési miniszter jóváhagyta a magánmén vizsgálati díjnak 5 frtban történt megállapítását; a belügyminiszter pedig a módosított eb-tartási szabályrendeletet, a közcsend és közrend elleni kihágásokról szóló szabályrendeletet és gyámügyi szabályrendeletet.

Köszönet a hadapródiskoláért.

A honvéhadapródiskola felavatásából kifolyólag a múlt évnegyedes közgyűlésen Christoph József bizottsági tag által tett indítványra a közgyűlés kimondta, hogy a pécsi honvéhadapródiskola október 4-iki felavatását jegyzőkönyvébe foglalja s báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszternek a hadapródiskolának Pécsen, mint a megye székhelyén történt felállításáért köszönetet szavaz.

Több községnek a Pécs város déli részétől Pellérd és Göröcsöny közti keresztesi pusztaig vezető utvonálnak a törvényhatósági közutak hálózatába való felvétele iránti kérvénye elutasított. Hasonlóan járt Viszló község kérvénye a viszló-rádi és rád-márfai utvonálnak a községi közlekedési közutak sorába való felvétele iránti kérvénye; míg a szentlőrinc-szentkirály-baksai utvonál a községi közlekedési közutak sorából töröltetett.

Krausz és Weisz társvállalkozóknak az árvízvédelem céljára felhasznált közuti fedanyag árába 138 frt 52 krajcár megtérítését javasolván a megye állandó választmánya, ez összeg fedezésére a belyei főhercegi uradalmat kéri fel.

Következett a vármegyei

pénzek elhelyezésére

vonatkozó állandó választmányi javaslat feletti névszerinti szavazás. A javaslat az volt, hogy 50 ezer forintig terjedő összeg a Baranyamegyei Hitelintézetben, a többi vármegyei pénz pedig a Pécsi Takarékpénztárban helyeztessék el. Összesen 72-en szavaztak; igennel 71-en, nem-mel 1. A névszerinti szavazás jó negyedórát vett igénybe, úgy hogy feltizenkettő volt öt perccel, mikor a tizenhatodik tárgy: a mezőgazdasági alap folyó évi költségvetésére került a sor.

A költségvetést Schneider József bizottsági tag főlszólására pontonként fölolvasták s a közgyűlés azt elgogadta.

A vármegyei betegápolási alap 28.614 frt 06 krajcárt kitevő hiányának fedezése végett 2%-os pótdadó kivetése iránti indítványnak a legközelebbi közgyűlésen való megtételére szölyították föl az alispánt.

A kölcsönvetőmagban részesült kisgazdáknak a kölcsön megfizetésére a vármegye folyó évi szeptember 1-ig halasztást adott.

Mágoics nagyközségnek az ottani önálló árvatár pénekezelési szabályrendelete tárgyában hozott ama határozatát, hogy a tartalékalap a pénzkezelési költségekre fölhasználtatik, mint törvényelleneset, föloldotta a közgyűlés azzal, hogy esetről-esetre külön engedély mellett használható csak a tartalékalap.

Meződ község képviselőtestületének két pénztárosi állás szervezése iránti határozata elutasított azzal, hogy a község lakosainak száma csak 574 s adójuk csak 1300 forintot tesz ki, tehát két pénztárosra szükség nincs.

Az erdőbirtokosok által az erdőszeti alapba a folyó évben fizetendő járálék minden urbéri hold után 25 krajcárban állapított meg. Így összesen 5485 frt 64 krajcár évi jövedelem jut az erdőszeti alapra.

Özv. Jovics Jócóné, dárdai lakosnőnek, takonykór miatt kiirtott 3 lovaért 50 frt segélyt utalványozott ki a közgyűlés a szegényalaphól.

Szentlőrinc községnek a szentlőrinci ur-

béresekkal a vásártér használata iránt kötött szerződését a közgyűlés Mándi Samu, Simonffy János, Német Lipót és Trixler Károly alispán hozzászólása után nem hagyta jóvá, hanem elrendelte a vizsgálatot az iránt, vajjon a vásártér a község tulajdona-e, vagy a megvett urbéri területnek az urbéresek birtokában megmaradt s a község használatában álló részét képezi-e?

A németbolyi pásztorház építése kérdésénél a község azt a határozatát, hogy a pásztorház felépítését az összes birtokosok kénytelenek viselni, Schneider József, Lieber György és Stajevits János hozzászólása után a közgyűlés föloldotta s elrendelte annak megvizsgálását, hogy a pásztorház kinek tulajdonát képezi.

E pontnál meglehetősen hosszú vita volt, pedig már az óramutató elhagyta a delet. Tehát

a többi tárgyak

ellntézése gőzerővel indult meg s egy csomó községi pénztári számadás nyomban tudomásul is vétetett.

Alispán jelentette, hogy a megyei árvaszéknél Marcali Mórt és Járányi Jánost egy forint napidíjjal ideiglenesen alkalmazta. Az árvaszéknél sok lévén a munka, kéri tudomásul vételét ez intézkedésnek és a belügyminiszter megkeresését a két díjnak fizetésének állami utalványozása iránt. A közgyűlés így is határozott.

A gyámpénztári kamatkulcsot a folyó év első felében 100 frt után 4¹/₂ százalékban állapította meg a közgyűlés.

Hatóságok átiratai.

Gyöngyös város megkeresését a kötelező állami biztosítás tárgyában a földmivelési miniszterhez intézett emlékiratának pártolása iránt, a közgyűlés egyszerűen tudomásul vette.

Hasonlóan tudomásul vették Debrecen átiratát a kormányhoz intézett bizalmi felirata pártolása végett s Szabvármegye levelét a törvényhatósági tisztviselők fizetésének emelése tárgyában. Ez az átirat mindakettő elkésett, mert a megye már előbb felirt mindkét ügyben. Mohács nagyközség kérvényét téli kikötő létesítése iránt a megye a miniszteriumnál pártolni fogja feliratilag.

Tomicsics Márk, volt mohácsi közkórházi alorvosnak, a megyei nyugdíjalapba befizetett 78 frt 75 krajcár járuléka lemondása folytán visszafizettetik.

Serly Sándor dr. mohácsi járási tb. főorvos tizenhét évi szolgálat után évi 216 frt nyugdíjjal február 1-től nyugdíjaztatott s Német Lipót indítványára működéséért jegyzőkönyvileg elismerés szavaztatott.

Végül Keller Juliánna jakabfalui lakosnőnek 200 frtos öröksége után járó s 133 forintra tetszaporodott régi kamatok kiutalása ügyében benyújtott kérelmére a közgyűlés vizsgálatot rendelt el, hogy az árvaszéket nem terheli-e ez ügyből kifolyólag valamelyes mulasztás s a vizsgálat megejtésével Madarász István dr. bizottsági tagot bizta meg.

A budapesti »Mensa Academica Egyesület« kérvénye segélyezés iránt volt az utolsó tárgy, a mely azzal intéztetett el, hogy a vármegyének nincs pénzalapja, melyből segélyt utalványozhatna.

Ezzel a 64 pontból álló tárgysorozat letárgyaltatván, a főispán az alispán elnöklete alatt dr. Darócy Aladárt és Lieber Györgyöt kérte fel a közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére s a közgyűlést egy óra előtt öt perccel, a bizottsági tagok éljenzése között, bezárta.

Elfogott rabszökevény.

(Muth Henriket elfogták.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 9.

Múlt év december 30-iki számunkban hirt adtunk arról olvasóinknak, hogy a pécsi kir. ügyészség börtönéből két vizsgálati fogoly megszökött.

Az egyik szökevény *Kovács König István* volt, ki 136 betörés elkövetésével vádoltan már hónapok óta foglya volt a pécsi királyi ügyészség fogházának.

A másik fegyenc *Muth Henrik* volt, ki bérgyilkossággal vádolva került vizsgálati fogházba.

Ez a két rab mult évi december hó 29-én megszökött a börtönből, az egyiket azonban — *Kovács König Istvánt* — ki a főszolgabírói hivatal udvarára eső magas falon ugrott keresztül s ugrás közben nem csekély sérüléseket szenvedett — sikerült a fogházöröknek, még mielőtt menekülhetett volna, elfogni.

Muth Henrik azonban leverte a láncot a lábáról s a fogház kapuján keresztül szökött meg, az ott őrt álló fegyőr szemeláttára.

A kapu előtt álló fogházör utána akart löni, de a vármegyeház kapuja előtt állott a Brázayék fogata s így nem lőhetett a rab után.

A szökevény pedig a papnövelde-utcán, plébánia-közön, a kaposvári-utcán át a szőlők közé menekült.

Az ügyészség nyomban értesítette a szökésről a rendőrséget, mely az esetet a csendőrséggel tudatta s megindult a hajsz a szökevény rab után. A nyomozás azonban nem vezetett eredményre s már-már kétségessé vált, hogy a vakmerő szökevény rabot egyhamar sikerül kézrekeríteni, midőn a tegnapi délelőtti órákban egy Boszniában feladott szűkszavu távirat jelentette, hogy a pécsi rabszökevényt, *Muth Henriket Gradasic* községben elfogták.

Muth Henrik menekülése után azonnal elhagyta Pécsét s gyalogszerrel ment tovább Szlavoniáig, onnan pedig részben kocsin, részben vonaton Boszniába jutott.

Két napja tartózkodott már *Gradasic*-ban mielőtt elfoghatták, azonban pénztelensége miatt sokat kellvén koplalnia, nem bírta már tovább kiállani a bujdosást s szombaton este önként jelentkezett a gradasici előljáróságnál, ahol azonnal erős őrizet alá vették s kellő fedezettel Pécsre küldötték.

Téves volt az a hír, hogy a szökevény rabnak Szlavoniában vagyona volna.

Muth Henrik egy szegény kocsis legény, kit rabtársa, *Kovács König István* azzal csábított a szökésre, hogy a szökés utáni éjjelen fel fogják együttesen törni az *Engel Adolf* és fiai pécsi fakereskedő cég irodáját s ekként pénzt szerezve folytatják utjokat.

S így még ezer szerencse, hogy a veszedelmesebb rabszökevényt, *Kovács König Istvánt* sikerült még idejében ártalmatlanná tenni.

Muth Henrik tegnap este érkezett Pécsre, ahol azonnal elhelyezték a kir. ügyészség fogházának egy elkülönített cellájába, mely előtt most éjjel-nappal állandóan egy ór ügyel a becses rabra, nehogy ismét megszökjék, mihez aligha lesz kedve, mert a hosszú ut és a sok koplalás annyira elcsigázta, hogy valószínűleg egy időre a rabkórházba kell szállítani.

Hirek.

Pécs, 1899. január 9.

Színész-sors.

— Peterdy Sándor jubileumára. —

Ezer apró tündér szálon
Csüggeni a szép világon;
Tarka-barka csarnokokban,
Hol oly bűvös izgalom van;
Miket hir szőtt, fény fűrésztött
A bódító függönyök közt,
Hol minden bút, aggályt, gondot,
Az aranyos bibor fodrok
Suhogási lesepernek:
Él a színész, e nagy gyermek . . .

Csimpajkodva sugni-bugni,
Vágyból-vágyba forrni, gyulni:
Agybuborék, — szivhullámok

Árján élni a világot;
Teremtgetve, alkotgatva,
Azt se tudni, hogy miképen
Ringatózni át a léten:
Ez a színész amig játszik,
A mig a szinpadon látszik . . .

Majd — ott borong egy barlangban
És szüntelen szakadatlan
Fojtogatja a gyász véglet:
Hogy mi volt és hogy mivé lett! . . .
Riadalmas »éljen«-ekre,
Tapsviharra: sirok csendje,
A vakító menyboltokra
A fekete éjféli korma:
E kiáltó ellentétek
Martaleka, ha lelépett . . .

Játszom én még: de már érzem,
Hogy nekem is ez a részem,
Verem, tűzöm e bős gondot,
De csak nem megy, de csak mormog:
»Színész, ki utolsót játszott,
Szinen, utoljára látszott,
— Maradjon bár még életbe,
Szörnyebben van eltemetve,
Mint a kit az örök álom
Porladoztat a kórágyon! . . .

K.

Naptrend 1899. január hó 10-én.

Naptár: kedd, január 10. — Róm. kath.: Vilmos. — Prot.: Fál. — Görög-ke.: (dec. 29.) Aprószentek. — Zsidó: Tebeth 28. — Nap kéi 7 óra 48 perckor; nyugszik 4 óra 27 perckor. — Hold kél 1 óra 49 perckor reggel; nyugszik 3 óra 3 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, fagy várható.

Közigazgatási bizottság ülése d. e. 9 órakor a vármegyeházán.

Színház: »Mikádó«, operett.

— (**Thea-uzsonna.**) A pécsi jótékony nőegylet tegnap délután, saját helyiségeiben, ismét egyikét tartotta ama kedves összejöveteleknek, melyek »thea-uzsonna« név alatt ismeretesek. A tegnapi délutáni órákban már nagyszámu közönség kereste föl a jótékony nőegylet helyiségeit, ahol vidám csevegéssel töltötték az időt, s a nőegylet gondos háziasszonyai, Sável Kálmánné elnöknő vezetése mellett, izletes thea és kávéval kedveskedtek vendégeiknek, míg föl nem zendültek Korodi Károly zenekarának hangjai. Ekkor a tüzes vérű fiatalok táncrea perdült, míg a mamák kedélyes csevegéssel töltötték az időt. A tánc a késő esti órákig tartott. A pécsi jótékony nőegylet választmánya elhatározta, hogy a farsang tartama alatt minden vasárnap saját helyiségeiben tea-délutánokat rendez cigányzenével és tánccal egybekötve. Az idén a nyomor talán még nagyobb, mint más télen át, a napszámos embernek se hó se jég tisztítása nem ad munkát, a népkonyhát megrohanja az éhes nép, naponta 500 ételadagot osztanak ki a népkonyhában. Ily fokozott kiadás mellett képtelen az egylet tavaszig a népkonyhát nyitva tartani, ha a közönség újjólag és újjólag nem támogatja.

— (**A veterán-egylet közgyűlése.**) Az »I. pécsi veterán és segélyező-egylet« tegnap (vasárnap) délután két órakor tartotta saját helyiségeiben évi rendes tisztújító közgyűlését. Az egylet tisztikara választás utján a következőkép alakult meg: elnök: Donner József; alelnök: Treer Károly; I-ső titkár: Fehér Mihály; II. titkár: Reinisch Antal; pénztáros: Alt Lajos; ellenőr: Felber Ferenc; gondnok: Krenn János; parancsnok: Dorn Antal. A választmány tagjai lettek: Vatzina József, Mayer Antal, Kremer György, Lumpe János, Hochmann Vencel, Szipakmayer István, Bischoff Ferenc, Zádria Ferenc, Filipovits Andor, Cirják Antal. Pótagok: Dischka János, Remes Ferenc és Rudolf János. A tisztikar megválasztása után az egyesületi pénztárnok beadta mult évi zárszámadását, mely szerint

a mult évi kiadások fedezése után az 1898. évről a pénzkészlet maradvány hatvanhét frt 21 kr. A közgyűlés a pénztárnok számadását tudomásul vette s részére 1898. évre szökevény a felmentvényt megadta. Ezután még néhány apróbb egyleti belügyet intézett el a közgyűlés, mely délután négy órakor ért véget.

— (**Önkéntes tűzoltók bálja.**) A pécsi önkéntes tűzoltó egyesület f. évi január hó 7-én fényesen sikerült zártkörű bálát rendezett a Scholz-féle sörcsarnok összes termeiben. Derék tűzoltóink megmutatták, hogy nemcsak az emberbaráti szeretet önfeláldozó munkájában hősök ők, hanem a bálteremben is körültekintő, ügybuzgó rendezők, kiknek élén *Oberhammer* Antal rendőrkapitány, tűzoltó főparancsnok áll, ki fiatalos hévvel s derék legénysége iránti szeretettel a maga részéről is ernyedetlen szorgalommal teljesítette a főrendezői tisztet. Este nyolc órakor már zsufolásig megteltek a sörcsarnok összes termei s nemsokára táncrea perdültek a mi derék tűzoltóink s nemes hivatásuk ellenére az egyszer hatalmas lángokat gyújtva a szebbnél-szebb asszonyok és leányok szívében, kiknek névsorát az alábbiakban adjuk: Asszonyok: Hartmann Józsefné, Auguszt Lajosné, Mittich Andrásné, Alt Jánosné, Princ Györgyné; leányok: Alt Betti, Horváth Emilia, Laipán Anna, Kerner Hermin, Paulovits nővérek, Petrovics Mariska, König Paula, Langer nővérek, Gergics Erzs, Vaigán Marcsa, Gáltány Juliska, Dunszt Rozika, Ács Anna, Sziher Erzsébet, Maretits Mária, Rozmann Anna, Rainics Tera, Krisztian Anna, Penz Mari, Rein Teréz, Bernecker Juliska, Katics növ., Bencner Juliska, Müller Mariska.

— (**Hymen.**) Honig Samu garéi kereskedő eljegyezte Kohn József bar.-baksai vendéglős leányát, Hermin kisasszonyt.

— (**Betegsegélyző egyleti közgyűlés.**) A pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára f. hó 8-án délután két órakor tartotta a kereskedelmi ifjusági kaszinó helyiségeiben évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen több egyleti ügy elintézése után az egyesületi pénztáros betérjesztette a mult év zárszámadását, mely szerint a pénztár átlaga 6352 korona 35 fillér. Mult évi bevétel 10751 korona 66 fillér, kiadás 5267 korona 94 fillért tett ki. Ezután az igazgató választmányi jelentés olvastatott fel, melyből kitűnőleg Grünhuth Kálmán egyleti alelnök Pécsről eltávozván, állásáról lemondott. Az alelnöki állás még ez időszert is betöltetlen s így marad a f. hó 11-én megejtendő tisztikar választásáig. Továbbá jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés az egyesület távozó titkára, *Kovács Istvánnak*, ki hat év óta a legnagyobb ügybuzgalommal vezette az egylet ügyeit. Neki köszönhető a betegsegélyző egylet tőkájének megállapítása s anyagi állapotának rohamos fejlődése is. Végül tisztujításra került a sor, melynek eredményeképp az igazgatóság tagjai: Krausze Ignác, Kis Zsigmond, Pollák Soma, Strausz Béla, Teleki Zsigmond, Wallfisch Pál, Löwy Ede, Róth Béla, Steiner Antal, Breier Miksa, Csillag József, Kemény Mór, cégtönkök lettek.

A pénztári tagok sorából megválasztottak: Friedmann Károly, Gröbeldinger Miklós, Goldberger Béla, Günsberger Lipót, Hirsch Lajos, Polgár Károly, ilj Paunz Adolf, Ruzsali János, Reinhardt Adám, Hilz Fülöp, Weisz Zsigmond, Engel Soma, Fellner Dávid, Fehér Mihály, Lehner Adolf, Remes Soma, Scheiber Sándor, Schaurek Soma, Kohe Ignác, Spitz Gyula, Szánthó Mór, Scheinberger Jakab, Kohn Izidor, Trebits Samu.

Felügyelő bizottsági tagok: Nagy Adolf, Nagy Sándor, Bartos Jenő, Billitz Otto, Schwarz Lajos, Lengyel Mihály cégtönkök,

Választott bíróság: Naschitz Adolf, Ullmann Károly, Günsberger Gyula, Kiss Ernő, Kun Miksa, Weisz Zsigmond, (Engel cég.)

— (**Öngyilkosság dinamittal.**) Borzasztó módon vetett ma véget az életének *Szilos István*, pápai születésű, huszonnégy éves

kőbányamunkás, a ki *Papp* Istvánnak a szármárkut melletti kőbányájában dolgozott. Szerelmes volt egy korcsmáros leányába, de mert nem viszonzta a szerelmét, azért elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Ma délben felment a bányából a hegy tetejére s mikor *Márkus* József nevű társa utána ment, azt mondta, hogy egy kissé pihenni akar, hagyja békén. Alig ment el tőle *Márkus*, óriási robbanás hallatszott a hegyen s mire a munkások összetűtöttek, *Szilos* István vonagló testtel, élettelenül terült el a hegy tetején. A mellére kötött egy dinamit-töltényt s az az egész mellét szétrombolta s a gyomrát kidobta a földre. Az öngyilkosnak ijesztően összeroncsolt hulláját a rendőrség kivitte a budaikülvárosi temető hullaházába s holnap onnan temetik el. Az öngyilkos szerelmes egy levelet is hagyott hátra, melyben szerelmestől elbucsuzik s kéri, hogy kísérje ki utolsó útján a sírházhoz, ha már nem lehet az övé.

— **(Előmnunkálati engedély meghosszabbítása.)** A kereskedelemügyi miniszter *Márfy Béla* bencei lakosnak és érdektársainak, a magyar kir. államvasutak Kaposvár állomásából kiágazólag *Szena*, *Zselic-Kisfalud*, *Kadarkut*, *Hencse*, *Alsó-Tapazd*, *Magyar-és Német-Lad*, *Homok-Szt.-György*, *Kálmánca* és *Szulok* községek határain át a cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság *Barcs* állomásába vezető gőzmozdony helyi érdekű vasútvonalra az 1896. évi december hó 4-én kelt rendeletével kiadott és 1897. évi november hó 7-én meghosszabbított előmnunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy év tartalmára újból meghosszabbította.

(A pécsi műkedvelő egyesület) vasárnap este a *Scholz-féle* sörcsarnok összes termeiben színelőadással egybekötött farsangi estélyt rendezett. Este hét órakor vette kezdetét a *Falu* rossza előadása, mely-

ről ugy általában mint részleteiben csak jól mondhatunk. *Feledi Gáspárt Sántha Antal* úr játszotta, a ki a szerepnek megfelelő minden kellékekkel játszta szerepét. *Boriskát Gonda Mariska* k. a. személyesítette. *Kovács Mariska* k. a. jó alakítást mutatott be *Bátka Tercesi* szerepében. *Finom Rózsit Mór Annuska* k. a. énekelte, kinek csengő hangja s csinos játéka zajos tapsokat aratott. Kitűnő volt *Bálint* ur *Göndör Sándorja*, kinek nemcsak szépen csengő hangja, de gyakorlott játéka is van. *Mikics Károly*, *Gonosz Pista* szerepében kacagtatta a szép számu közönséget. A kerekded, egybevágó, s teljesen megfelelő előadás keretét, *Szabó Mariska*, *Holmig Juliska*, *Szánthó Lujza*, *Kovács Sarolta*, *Szabó Erzsike*, *Drenovics Katinika*, *Drenovics Etel*, *Princ Ilona* kisasszonyok és *Puszt Antal*, *Sipos Józsa*, *Kapás János*, *Szabó György*, *Pálffy Károly*, *Hegyi Ferenc*, *Galandaner Viktor*, *Enge Ádám* urak képezték. A jól sikerült előadás után — melyben *Rác Guszt* zenekara szolgáltatta a zenét — a fiatalság táncraperdült és kivilágos kiviradtig járta a ropogós csárdást. Az estélyen részt vett szép asszonyok és lányok névsorát az alábbiakban adjuk:

Asszonyok: *Bálint Ferencné*, *Engedy Józsefné*, *Weisz Sándorné*, *Weisz N.-né*, *Cserey Antalné*, *Takács Lajosné*, *Eber Józsefné*, *Grünné*, *Göblné*, *Bäder Ádámné*, *Hegyiné*, *Faludyné*, *Vranitsné*, *Nánási Gyuláné*, *Kis Jánosné*, *Harci Adolfné*, *Bálintné*, *Braunné*, *Vranits Istvánné*, *Binkóné*, *Halászek Antalné*, *Györváryné*, *Puts Rudolfné*, *Kóri Arthurné*, *Mikulán Tivadarné*, *Eber Józsefné*, *Gerbetz Józsefné*, *Bassó Károlyné*, *Reiznerné*, *Rumány Ernőné*, *Denk Edéné*, *Göbell Ernőné* (*Belistye*), *Rochárd Józsefné*, *Bollin Pálné* (*Szigetvár*), *Kirsteier Jánosné*, *Leitermann Józsefné*, *Petrovicsné*.

Leányok: *Schwarz Anna*, *Karányi Zsuzsanna*, *Kapás Erzsike*, *Puszt Juliska*, *Varjas*

Ilonka, *Moritz* nővérek, *Haller* nővérek, *Böhm* nővérek, *Csonka* nővérek, *Denk Margit*, *Princ Gizella*, *Kovács Róza*, *Udvardy k. a.*, *Reinwein Etelka*, *Katics Cecilia*, *Göbl Annuska*, *Nagy Mariska*, *Braun Irénke*, *Vranits Etelka*, *Halászek Mariska*, *Györváry Pepike*, *Meiszner Emma*, *Szalay Rózsika*, *Eber Etelka*, *Enge* nővérek (*Villány*), *Sziffer Katica*, *Löffler Antonia*, *Reizner Mariska*, *Hegyi Anna*, *Eördög Anna*, *Szabó* nővérek, *Kovács* nővérek.

A négyest nyolcvan pár táncolta.

— **(Felhívás a fászlóajtás el-sajátítására.)** A városi vincellér iskola igazgatója a következő felhívást bocsájította ki: „Tekintettel ama körülményre, hogy a környékbeli uradalmak a városi vincellériskolához évről-évre fokozottabb mérvben folyamodnak szőlőajtó munkásokért, a városi vincellériskolában ez évben f. évi január hó 15 től egész február hó 15-ig minden hétköznap délelőtt fás szőlőajtási tanfolyamot fog tartani. Ennélfogva felhívom mindazokat, kik a fásajtást elsajátítani óhajtják, hogy a nevezett időszakban szabad tetszésük szerint választandó két három napon át a városi vincellér iskolában Pécs, Ágota-utca 1 szám a. jelenjenek meg. Pécs, 1899. január hó 6-án A városi vincellériskola igazgatója.

— **(Házi-bál a Petőfiben.)** A *Petőfi*-hez címzett vendéglőben február hó 1-én (*szerdán*) zártkörű házi-bál rendeztetik. Izletes ételekről és jó italokról, valamint pontos kiszolgálásról gondoskodni fog *Szabó Sándor* vendéglős. A zenét *Korodi Károly* zenekara szolgáltatja. Belépti díj 30 krajcár. Kezdeteste 8 órakor.

— **(Elveszett blúz.)** Vasárnap délután egy kék selyem blúz a *Ferenciek-utcá*-ban elveszett. Megtalálója kéri, hogy azt a rendőrségnek átadni sziveskedjék, hol illő jutalomban fog részesülni.

IX.

Midőn *Frank* néhány órai mély és erősítő álmom után felébredt, oly álomszerűen tűntek fel előtte az elmúlt éj eseményei, hogy csak az ágya mellett egy széken heverő halászöltöny látása győzte meg arról, hogy mindaz csak ugyan valóság volt.

A nap már feltűnt a láthatár szélén és sugarai az ablakra tűztek, melynek tábláit késő hazajövelekor elfelejtette betenni. A nap rezgő aranysárga sugaraival betöltötte a szobát s úgy tűnt fel *Frank* előtt, mintha ez emlékeztetné őt adott ígéreterre.

Hirtelen felugrott ágyából és gyorsan megmosakodva, olyan sietséggel öltötte magára egyenruháját, mintha az állomás fennállása függne attól, hogy idejében megjelenjenek a légyott helyén.

A pillantás, melylyel magát a tükörben nézegette, felujult érdeklődésre vallott kinézését illetőleg, mely elég régen ismeretes volt előtte, de sohasem találta különös gondra méltónak. Épen ezért szükségesnek tartotta, hogy elindulása előtt egy kissé e hiuságot mentegesse.

— *Dacára* a civilizált társaság hiányának, mégis adni kell az embernek valamit magára, mert különben egészen elvadul, gondolta, mialatt befejezte öltözködését.

sugár gyanánt tűnt fel. Maggy tehát azt hitte, hogy az ő ablakára figyelt. Megragadta e tévedést, mint a hajótörött a mentő kötelet.

— Még egyszer beszélnem kellett kegyeddal Maggy, én, én . . .

— Egy pillanatra! A leány eltűnt a szobában s a következő pillanatban ismét megjelent az ablaknál, vállaira egy kendőt vetve.

— Nos, kérdezte, hozzá kihajolva, mit akar nekem mondani, hogy éjnek idején ablakom előtt rejtőzködik. Beszéljen uram, vagy szólítom atyámat.

— Csak ezt ne, kérte *Frank*, kezét megfogva. Mindent el fogok mondani kegyednek, de nem most. Meglephetnének bennünket.

— És én miattam jött ide, kérdezte oly komolyan, sürgetőleg és hangjában olyan izgatott rezgés volt, hogy *Frank* elijedt a kegyetlen játéktól, a melyet vele üzni akart. Nem tudta, mi ütött hozzá, hogy oly könnyelműen játsza el a nyert előnyt, de érezte, hogy e bizalommal nem élhet vissza. Megszorította kezét.

— Nem Maggy, nem Kegyed miatt jöttem.

— Kegyed kém, egy . . .

— Beszéljen lassabban, szólt *Frank* hirtelen, egész határozottan és nyugodtan. Vagy harcot és vérfürdőt akar okozni könnyelműen. Azt hiszi, hogy oly könnyen megadom magamat? Mielőtt elesem, néhányan a fűbe haragnak támadóim közül. S midőn a lány elhallgatott, szeliden folytatta tovább:

— Azért kérem Maggy, hallgasson erről a találkozásról. Holnap, vagy a mikor akarja, őszinte és kielégítő felvilágosításokat fogok adni. Meg van ezzel elégedve?

— (**A „Baranya-Sellyei Olvasókör”**) folyó hó 21-én, a nagyvendéglő termében zártkörű táncestélyt rendez. A tiszta jövőre a Baranya-Sellyei Olvasókör könyvtára javára fordítatik, ennél fogva a szíves felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Belépti-díj 60 kr. Kezdeté 8 órákor,

— (**Véres kardpárbaj.**) Budapesten Stasser Gyula és Goldschmied Dénes dombóvári lakosok közt szombaton délelőtt a Fodor-féle vivó teremben véres kardpárbaj folyt le. A felek közt fennálló sógorsági viszony dacára a legélesebb differenciák tűntek ki. A békülést mindkét fél visszautasította. Goldschmied segédei: Garai Dezső orvosnövendék és ennek egyik társa. Strasseré Dr. Rolf dombóvári ügyvéd és Inselt pécsi főhadnagy voltak. Feltételek: kardpárbaj harcképtelenségig. Az első páratlan heveségű összecsapásnál Goldschmied fején öt centiméter hosszú sebet kapott. Strasser bal füle fölött hosszú, karján igen erős és fülén gyöngébb vágást kapott. Harcképtelenség megállapítván, az ügy a lovagiaság szabályai szerint befejeztetvén, felek kibékülés nélkül távoztak. Az orvosok, segédek és a vivómester állítása szerint Strasser sebesülése végzetessé válhatott volna, ha Goldschmied kardja éle véletlenül nem hajlik el. A párbaj előzményei ismeretlenek.

— (**Mire viszi az embert az iszákosság.**) Nagy szenvedélye volt Müller János báttaszéki földművesnek az iszákosság. Nap-nap után felkereste a korcsmát, a hol reggeltől estig iddógált. Az iszákosságnak azután az lett a következménye, hogy Müllernek eluszott a kis vagyona s midőn már semmije sem volt, felakasztotta magát.

— (**Tejszövetkezet.**) Az ország két vármegyéjében: Tolna és Baranya megyékben igen őrventesen elterjedtek a tejszövetkezetek, melyeknek létesítését a néhai Nagy Vince orsz. tejjgazdasági felügyelő buzgóságának lehet köszönni. Hogy milyen szép jövődelmet

hoznak a tejszövetkezetek, arra álljon itt a következő tény. A németbólyi tejszövetkezet a napokban Schneider József telkes gazda elnöke alatt tartot ülést, mely alkalommal konstatálták, hogy az 1898. évben a gazdák a termelt tejért 9624 frt 38 krt kaptak. Olyan fényes eredmény ez, hogy felül mul minden várakozást. Meg is örökitették jegyzőkönyvileg ezen szövetkezet megteremtőjének, Nagy Vincének emlékeztét.

— (**Szerencsétlen esés.**) Vas Péter, ózdi fuvaros, csendes lépésben haladt minap a pellérdi országúton hazafelé 10 méter-mázsa szénnel megrakott kocsiján. Közel Kereszteshez a kocsiról leejtette ostorát s ahelyett, hogy a lovakat megállítva, leszállt volna, úgy hajolt le, az ostort fölveendő, eközben lebukott s oly szerencsétlenül, hogy a kocsikerék keresztül ment rajta, ami lábán törést s egyéb testrészein erős zuzódásokat okozott. Most odahaza, orvosi tanács szerint — gondosan ápolják.

— (**A villányi ifjuság táncestélye.**) A »Worlicsek«-féle szálloda összes termeiben a villányi ifjuság folyó évi január hó 21-én (szombaton) jótékony célú zártkörű táncestélyt rendez *Bölcskey Gyula*, dr. *Roth László*, *Schuth Vince* és *Schwabach Sándor* védnöksége alatt. Belépti-díj a táncestélyre személyenkint 1 frt 50 kr., családonkint (3 személyre) 3 frt. A meghívókat, melyek névre szólók, a rendezőség már szétbocsájtotta. A táncestély már előre sikerültnek ígérkezik, mert az érdeklődés a táncestély iránt igen nagy. A kik tévedésből a táncestélyre meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak a villányi ifjuság táncestélyt rendező bizottságához, a kik meghívót készséggel juttatnak az arra igényt tartó szíves jelentkezőknek.

Lakonit dísz tárgyak az iparművészeti tárgyak között első helyen említendők melyekkel a francia műipar ujabban elárasztja

a művelt világot. E műtárgyak galvano plasztikai anyaga a »lakonit«, melynek összetétele a föltaláló gyáros titka, könnyen kezelhető és nagyon alkalmas a galvano plasztikai kivitelre. Ez idő szerint Párisban csupán két cég gyárt lakonitot és abból műtárgyakat. Az egyiknek lakonitja világosabb, a másiké sötétebb szürke. A lakonit dísz tárgyak oly izlésesek, művészi jellegűk annyira kidomborodik, annyira magukon viselik a francia szellem játsszi pazarságát, formatökélyét, hogy nem is tekinthetők iparcikkeknak, hanem művészi alkotásoknak. Ezek felette alkalmasok a domborművü remek művek népszerűsítésére, utáztatokba való ismertetésére és így a művészet terjesztésére. Az itt felsorolt tárgyak legalkalmasabb ajándék tárgyat képeznek és a legszebb választékban csak *Schönwald Imrén*-nél naphatók.

Művészet, irodalom.

○ **A gésák.** Szombaton este közepes számu közönség előtt került színre ez a kedves zenéjü operette. Az előadás, ismerve a szereplőket, a szokásos jó volt. Az est sikere természetesen ismét Órley Flóráé, kinek kiténő Molyja felejthetetlen alakítás. A sikerben osztoztak vele B. Csik Irén, Szekula Sárika és Lipcsei Józsa. A többi szereplők is eléggé jók voltak.

◎ **Uzsai gyöngy.** Vasárnap délután a »Mozgó fényképek« nevetették meg a szép számban összegyűlt közönséget, míg az esti előadásnál már látszott a farsang hatása, mert alig telt meg félig a színház.

Különben az »Uzsai gyöngy« nem olyan darab, hogy megérdemelné a megnézést. A meséje, látszólagos bonyodalma (mert ez tulajdonképen nincs is a darabban), nyelvezete, nem érnek hajító fát sem.

A leány habozott; benn fokozódott a zaj és hangok hallatszottak a vendégszobában.

— Gyorsan, gyorsan, határozza el magát, unszolta Frank. Egy perc sincs veszteni való.

— És szavára igéri nekem, hogy minden kérdésemre az igazsághoz hű feleleteket fog adni.

— Szavamat adom.

— Akkor jó, hallgatni fogok. Reggel korán, a nap feljövele után várni fogom önt Kitty Hawktól déire a parton.

Frank a pillanat hatása alatt csókot nyomott a leány kezére.

— Köszönet, köszönet! És jó éjt Maggy.

— Jó éjt! hangzott vissza.

Ekkor becsukódott az ablak s csaknem ugyanabban a pillanatban megnyílt a házajtó melyen nehéz málhát hengeritettek ki az emberek. Frank odább lopózott a ház mellett és feszülten figyelt a halászok tetteire.

Halántékai tüzeltek és szíve erősen dobogott. Nem tudta hogy a leánnyal való találkozás miatt volt ez, vagy az a fölötti felindulás következtében, hogy közel van feladatának megoldásához. Mialatt folyton nézte, hogyan hengeritik a málhakat és hordókat a partra és rakják be egy nagy csolnakba, képzeletében előtte állott Maggy arca, sötét, fénylő szemei, a dacos száj, a fehér vállak és úgy tetszett neki, mintha még hallaná nyomott rezgő csengését hangjának, bucsuszavának.

Igy állott egy fához támaszkodva két óra hosszat, mely álmoként tűnt tova. Alólról az öbölből félhangos szavakat hallott, majd a lánc zörgését és rögtön erre evezőcsapásokat, a csolnak elindult.

Csak két ember tért vissza a kocsmába, Raffles és Bill, azután ott is bezárult az ajtó és a vendégszobában kialudt a világosság.

— Tehát itt van a csempészek fészke, mormogta Frank győzelmesen, itt kell az ellenséget keresnem.

A terve sikerülte fölötti örömebe azonban rögtön egy keserü érzés vegyült.

És ő — és Maggy? Van része neki atyja vétkeben? van tudomása róla? Erélyesen rázta fejét, mintegy válaszolva önmagának. Kezével megsimította haját és mosoly jelent meg ajkain.

— Jó éjt, Nagshead gyöngye! Megtartom ígéreteimet. A viszontlátásra holnap reggel!

Az egész darab nem áll másból, mint rettenetes sok jövés-menésből, közbe-közbe éneklésből (ez a legszebb rész), meg csárdabeli mulatozásból, mely alkalommal imígyen beszél a pusztai csárdás:

„Szedje össze a boros palackokat.”

Az egész estén egyetlen szereplő excelsált és ez *Órley Flóra* volt, ki a címszerepet adta.

Az ő remek játéka és szép, érzésteljes éneke mentette meg a darabot.

Minden nótáját megtapsolta s megújratatta a közönség s temperamentumos játéka fölvilványozta volna a többi szereplőket is, ha a szerepüket tudták volna. Mert az általános szerepnemtudás a boszantásig zavarta az előadást.

Meg tán arra is kellene ügyelni, hogy ha már segédszínésznőket is felléptetnek, hát ezek maszkirozzák is magukat. Így egész mulatság volt, hogy a Bárdos Gyuri (Hunyady József) anyja inkább leánynak látszott lenni, (meg úgy viselkedett is.)

Aztán az a színlap sem mond soha igazat. Ezen darab színlapján is Juci szerepében Szohner Olgát jelezte, míg a szerepet Kőrösi Juci játszotta, Szohner Olga pedig jókat nevetett a páholyban azon, hogy a megyegyűlésre jött sok idegen öt véli látni, pedig hát ő is „csak” közönség. Valamikor a rendező az előadás előtt indokolta az esetleges szerepcseréket, de ez régen volt s nem Somogyi alatt. (T.)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 9-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén a különböző névszerinti szavazások folytatása volt napirenden, a melyeknek befejezte után az elnök hitelesítettnek jelentette ki az eddigi jegyzőkönyveket január 4., 5. és 7-ikéről.

Az ülés végén *Madarász* indítványozta, hogy holnap 10 órakor térjenek át a napirendre.

— Elfogadják? — kérdi *Madarász*.

— El! — hangzik minden oldalról.

— Akkor a *gyűlést eloszlatom* — jelenti ki az elnök jókedvűen és nyomatékkal, mit zajos, hosszas derűtség követett.

Ülés közben egy lovagias affér is keletkezett *Zeyk Gábor* és *Rakovszky István* között, a melyről távirati rovatunkban adunk hírt.

TÁVIRATOK.

— **A helyzet képe.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma folyt névszerinti szavazásokat senki sem hallgatta. A legnagyobb érdeklődést a Bécsből visszatért miniszterek keltezték. Ezek közül azonban a teremben csupán *Fejérváry* mutatkozott, akit szüntelen nagy csoport képviselő vett körül, de hasonló csoportok alakultak a baloldalon is.

A balfolyosón, mely most rendkívül érdekes, *Csáky Albin*, *Andrássy Gyula* és *Emmer Kornél* bujnak össze. *Szilágyi* mosolyogva áll az ellenzéki csoportok ülő sora előtt; akik hallják, azt mondják, hogy így nyilatkozott:

— A kompromisszum tárgyalások annyit jelentenek, hogy *Bánffy* megbukott.

Egyszerre hire fut, hogy *Bánffy* *Fejérváry* által magához kérte *Andrássy* Gyulát. A fiatal gróf általános érdeklődés között lépi át a miniszteri szoba küszöbét és amikor onnan nagysokára kijön, jobbról-balról körül fogják barátai.

— Nos, mi ujság?

— Csak annyi, hogy *Bánffy* tárgyalni óhajt velünk. Erről hivatalosan fog értesíteni.

Kétségtelen, hogy *Andrássynak* egyéb missziója is volt, mert amint megvitte az izenetet *Szilágyinak*, a folyosó áradatából kiváltak *Apponyi*, *Kossuth* Ferenc és *Bartha* Miklós és *Szilágyival* bevonultak egy szobába.

Nemsokára az a hír terjedt el, hogy a képviselőházat nem királyi kézírattal fogják elnapolni, hanem *ha a tárgyalások megindulnak, akkor holnap a Ház önmagát napolja el*.

A kiszivárgott hírek közül még a következők érdekesek:

Bánffy ma legelső sorban *Tisza* Kálmánnak referált a bécsi utról. Délután négy órára magához kérte *Szilágyit*, *Csákyt* és *Andrássy* Gyulát.

Hír szerint ezek fognak ezután este a függetlenségi és nemzeti párttal tanácskozni. Az az egy bizonyos hogy *az egész tárgyalás alatt az ellenzék Bánffyval szoba nem áll* és ez kénytelen megalázkodva ilyen közvetítő utat választani, hogy a király parancsának eleget tehesen.

Az ülés vége felé az az újabb hírkelt szárnyra, hogy *a Ház egyáltalán nem fog elnapoltatni*.

— **Ujabb politikai affér.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mialatt a képviselőház folyosóin lázas érdeklődéssel kergették a híreket és vitatták az eshetőségeket, benn a teremben az izgatottságból kipattant egy lovagias affér is.

Zeyk Gábor és *Rakovszky István* összekaptak és provokálták egymást. Az eset következőkép történt:

Rakovszky olvasta a jegyzőkönyvet és a kormánypártiakra ilyenféle megjegyzéseket tett: „mungó, mameluk” stb.

Zeyk erre valamit mondott, amit *Rakovszky* nem értett s csipősen felelte:

— *Beszéljen inkább a bivalyborjuval!*

Ennek a története pedig az, hogy *Ugron Gábor* egyszer elmesélte, hogy *Zeyk* egy izben lova kivette a nyeregből, ez egy bivalyborju fejére esett fejjel s a bivalyborju feje betörött, de a *Zeyké* nem.

Más verzió szerint az összezördülés úgy történt, hogy *Rakovszky* a névsor olvasásakor *Aidinger* nevével ezt mondta: „*itt vagy Mungó?*” Mire *Zeyk* aztán később jegyezte meg, hogy ez mégsem járja.

— **Az exlex Pestmegye közgyűlésén.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pestmegye közgyűlésén *Gulner* Gyula indítványára kimondták, hogy rendeletet adnak ki, mely szerint a *községi és törvényhatósági pótadót szedni kell, de állami adót nem szednek s ujoncot nem állítanak*.

Gulner kérdi, hogy az esetben, ha a kormány az utóbbiakra rendelettel hívná fel az alispánt, mit szándékozik tenni?

Benicky alispán erre azt válaszolta, hogy azt tenné, *ami ilyen alkotmányba ütköző rendelettel szemben kötelessége: összehívna a törvényhatóság közgyűlését, hogy kikérje véleményét*.

Gulner az alispán válaszát tudomásul vette.

— **A megfenyegetett egyetemi ifjuság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Híre jár, hogy *Wlassics* miniszter az egyetemet bezáratni akarja azon a címen, hogy az ifjuság az ujoncozás ellen izgat.

— **Károlyi Ferenc öngyilkossága.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Londonban hirtelen elhunyt *Károlyi Ferenc* gróf hullájának boncolásánál *megtalálták fejében a golyót*. A fiatal gróf pár nappal előbb egy hírneves párisi orvosnál volt s megvizsgáltatta szívét. Ugy látszik ennek a vizsgálatnak az eredménye birta rá a végzetes elhatározásra.

— **Nagy tengeri vihar.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Port-Said*-ból sürgönyzik, hogy ott óriási vihar dühög, mely a nyugoti moló világító toronyát is elpusztította. A hajók nem mehetnek be a kikötőbe.

— **A német császár látogatása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Berlin*-ből jelentik, hogy *Vilmos* császár tegnap délután egy óra hosszat tartó látogatást tett *Noailles* márkí, francia nagykövetnél.

— **Meghalt püspök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Kolozsvárott* *Szász Domokos* ref. püspök meghalt.

— **Politikai helyzet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik: A vasárnapi tanácskozás is meglehetősen hosszú volt és — miként a magyar kormányhoz közel álló körökből jelentik — olyan eredménnyel végződött, melyet a mai napra semmi képen sem vártak. A mai eredmény annyiban meglepetés számba megy, amennyiben általános az azt hitték, hogy a mai tanácskozáson a parlament elnapolását fogják elhatározni, azonban ezt végképen elejtették. A miniszterek azzal a megbizással utaztak vissza Budapestre, hogy tárgyalásokat kezdjenek meg a helyzet sanálása végett. Téves volna az a feltevés, hogy a miniszterek azt a megbizást kapták, hogy az ellenzékkel kezdjenek tárgyalni, hanem arról van szó, hogy a szabadelvű párt dissidenseivel tárgyaljanak. Ugy látszik — mondja a N. W. T., hogy a dissidensek vezetői, kik néhány nap előtt megjelentek *Bánffy* bárónál is s kik a minisztereket arra indították, hogy Bécsbe menjenek, rájönnek annak tudatára, hogy az ellenzék vezetési egészen mást akarnak, mint a mit bevallottak és hogy ennek alapján meglehet, hogy a dissidensek és a szabadelvű párt, valamint a kormány közt megállapodások jönnek létre.

Bánffy a királynak a tárgyalásokról jelentést fog tenni.

— **A rájkszrát összehívása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mint Bécsből írják, a *Reichsrathot* január 17-ére hívták egybe.

— **A Filippini szigetek megerősítése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egy washingtoni távirat szerint a kormány intézkedett, hogy az ágyunaszádok a Filippini szigetekre menjenek.

— **Turisták szerencsétlensége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *München*-ből írják, hogy a svajci *Sukenhágon* szerencsétlenül járt két turista egyike dr. *Mönich*, a másik *Elbert* doctor.

— **Leégett mulatóhely.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *München*-ben az *Orpheum* nevű mulatóhely ma reggel leégett. Emberéletben nem esett kár.

Nyilt-tér.*)

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az antirheumatikai és antiarthritikai vértisztító-thea feltalálójának. Vértisztító készvény és csuszál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálatért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas köszvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalmakban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalmakat, melyeket 3 éven át minden időváltozáskor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvosság, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjelen át az ágyamban, étvágyom szemlátomást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testem hanyatlott. A fentemlített theának 4 heti használata után szenvedéseimtől nemcsak hogy megszabadultam és most sem szenvedek, hanem már 6 hete theát nem iszom, hanem az egész testem állapota is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné,
alezredes neje.

Kapható: minden gyógyszerárban.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENCZ
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

15761. sz.
1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Ferenczy László ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak Gölöncsér János és neje végrehajtást szenvedők elleni 30 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. bíróság területén lévő, Keszű és Kőkény község határában fekvő, a keszűi 297. sz. betétben felvett I. 1. 3.—15 sorsz. fekvőségekre 482 frt; — a II. 1—2. sorsz. szőlőkre 40 frt; a † 1—4 sorsz. fekvőségekre 230 frt; — a 158. sz. betétben felvett 97 hrsz. 76 sz. fokházra a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 320 frt; — a kőkényi 284. sz. betétben felvett I. 1—4. sorsz. fekvőségekre 119 frt; — a kőkényi 175 sz. betétben felvett 28—41 sorsz. fekvőségekre 371 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi február hó 17-ik napján d. e. 9 órakor Kőkény és Keszű község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 37 frt 10 krt 23 frtot, 32 frtot és 11 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: L. X. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság, 1898. évi november hó 26 án.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.

Pécsi kerületi betegsegélyző pénztár.

Meghívó.

A PÉCSI KERÜLETI BETEGSEGÉLYZŐ-PÉNZTÁR

1899. évi január 22-én, (vasárnap)

délelőtt 10 órakor

a városháza nagy tanácstermében

RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉST

tart.

Pécs, 1899. január 6.

Az igazgatóság.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. Mult évi mérleg, zárszámadás és statisztikai kimutatások előterjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése s ennek alapján a felmentvény megadása.
4. 6 igazgatósági rendes tag és 6 póttag választása.
5. Felügyelő-bizottsági tagok választása (2 munkaadó, 4 biztosított tag).
6. Választott bírósági tagok választása (2 munkaadó, 4 biztosított és 3 póttag).
7. Indítványok.

11624. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMEYNY.

Szellő községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadatván, ez által a főlészólitással tételük közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi július hó 10-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi július hó 10-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve velük, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi július hó 10-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbíró mint tkvi hatóság, 1898. évi december hó 14-én.

Schill,

kir. járásbíró.